

Republika Hrvatska
Skupština općine Dubrovnik
Izvršno vijeće
Krizni štab

Dubrovnik 11. studenog 1991.

Predsjednik Republike Hrvatske

Vlada Republike Hrvatske

Pučanstvo Dubrovnika ušlo je u fazu skapavanja.

1. I posljednji način razvoženja vode je uništen, jer su vatrogasne cisterne uništene zajedno s vatrogasnim domom. Dakle vrtoglavo se bliži trenutak žeđi.

2. Dotok hrane brodovima je prekinut i već četiri dana ni kilogram hrane nije stigao u Dubrovnik, a zalihe hrane su uništene i ostaci se uništavaju bombardiranjem.

3. Distribucija preostalih zaliha hrane je posve onemogućena, budući da se puca na sva vozila, koja se kreću po preostalim prometnicama.

4. Sve je manje mjesta za golo sklanjanje života od bomba i rafala, budući da se zgrade masovno uništavaju, a posebno je tragično uništavanje hotela u kojima su smješteni oni koji su ostali bez vlastitog krova nad glavom. U Dubrovniku više ne postoji hotel koji nije pogođen ili zapaljen. U trenutku pisanja sablasno gori ianče veoma čvrsti hotel Imperial u čijem prizemlju je sklonište s oko tisuću ljudi.

5. Komunikacije s vanjskim svijetom (a pod vanjskim svijetom se ovdje podrazumjeva sve ono što je izvan samog preostalog dijela grada Dubrovnika) su potpuno razorene, ne čuje se Hrvatski radio radio Zagreb, a televizija je davna prošlost.

6. Broj mrtvih i ranjenih eksponencijalno raste. Nemamo više mjesta ni mogućnosti pokapati mrtve.

7. Pristup mrtvim i ranjenim je onemogućen pucanjem po ambulantnim i pogrebnim automobilima.

8. U rijeci dubrovačkoj još ima cca 1500 žitelja, koji se žele evakuirati u Dubrovnik, jer zapovjedništvo obrane procjenjuje da bi ostankom bili ugroženi svi njihovi životi. Međutim evakuacija je nemoguća, jer je cijeli put pod vatrom.

9. Prema izvješću zapovjednika obrane, naša obrana je razbijena i ona praktično više ne funkcionira (gubici su ogromni), i sutra će biti svedena na prostor unutar starih gradskih zidina, koji prostor je već sad prenatrpan i nalazi se pred izbijanjem zaraze zbog očajnih higijenskih uvjeta.

10. Izvan gradskih zidina ima preko 30.000 ljudi, od kojih će većina nastojati i uspjeti ući u prostor unutar zidina, čiji stambeni dio je najnesigurniji osim skloništa koja su već sad prepuna. Ne treba zaboraviti da je stari grad i danas opet bombardiran, pa ne treba pretpostavljati da će biti pošteđen. Je li moralno ostaviti ovoliko ljudi praktično bez zaštite?

Zbog iznesenog predlažemog dva alternativna rješenja:

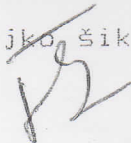
1. Prijedlog Republike Hrvatske Ujedinjenim narodima ili Europskoj zajednici, da se na području Dubrovnika omogući osnivanje demilitarizirane zone, s predajom oružja međunarodnim mirovnim snagama do potpunog političkog rješenja.

2. Evakuacija svih za borbu nesposobnih žitelja Dubrovnika, dakle žena, djece, staraca, bolesnih i ranjenih uz međunarodnu garanciju i pratnju.

Ozbiljnost situacije nalaže žuran odgovor.

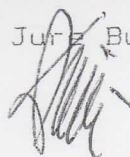
Predsjednik Izvršnog
vijeća Skupštine
općine Dubrovnik

mr Željko Šikić

Povjerenik Vlade
Republike Hrvatske
za Južnu Dalmaciju

dr Jure Burić

Predsjednik Skupštine
Općine Dubrovnik

Petar Poljanić

